

Ένα έθιμο, που ίσως έχει την αξία του και στις μέρες μας.

Κυριακή της τυροφάγου: Ήταν η μέρα της συγχώρησης. Παρεξηγήσεις, κακιώματα, μαλώματα, όλα έπρεπε να σ' χωρηθούν. Οι μικρότεροι θα πήγαιναν στους μεγαλύτερους, συγγενείς και γειτόνους, οι κουμπάροι στους νουνούς, με το μπουκάλι στο χέρι για να σ' χωρεθούν. Θα φιλούσαν τα χέρια των μεγαλύτερων και θα 'λεγαν: «Σ'χωρημένα, βλογημένα». Στο σπίτι του παππού, σωστό πανηγύρι. Απ' το ταβάνι θα κρεμούσαν το χαλβά, στη μέση του κύκλου των γονατισμένων παιδιών. Ένας μεγάλος γυρνούσε το χαλβά κοντά απ' τα ανοιχτά στόματα των παιδιών, τα οποία προσπαθούσαν ποιο θα δαγκώσει το χαλβά. Τα χέρια ήταν πίσω.

Το βράδυ αυτό θα νήστευαν. Έτρωγαν και έπιναν. Έτρωγαν το χαλβά και στο τέλος, σαν καπάκι, έτρωγαν ένα αυγό λέγοντας: «Μ' αυτό το κλείνουμι μ' αυτό θα τ' ανοίξουμε».

Το κείμενο είναι από τα λαογραφικά Βρυσικών του [Γουριόδη Γιάννη](#)

Αυτή ήταν η ανάρτηση για τις ημέρες αυτές πριν τρία χρόνια.

Σ'χωρημένα, βλογημένα, θα πούμε σήμερα, πιστεύω μέσα από την καρδιά μας, για όσους άθελα μας ίσως στενοχωρήσαμε με τα γραφούμενά μας στις σελίδες αυτού του site

Μέρα συγχώ ρησης

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 06 Φεβρουάριος 2009 14:57 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 24 Φεβρουάριος 2012 09:15

Υγεία σε όλους